

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1442. usque ad annum 1460

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118324

§. 144. Eugenius primo extremam unctionem sibi a S. Antonino
conferendam recipere cunctatus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66507](#)

Sæcul. XV. Basilicam S. Joannis in Laterano processione A.C. 1447. ferunt, & S. Sylvetri Papæ mitram, quam paulo ante Avenione Romam delatam, Eugenius ex Vaticano ad Palatum Lateranense transferri jussérat, ac præterea S. Joannis Baptistæ caput, præcipuasque Sanctorum reliquias in Ecclesiis affervatas detulerunt. Postea solemne Sacrum celebratum est, atque de Eugenii Papæ, & Friderici Imperatoris laudibus sermo habebatur. Sanctus Antoninus, eo tempore Florentinorum Archiepiscopus, qui totam hujus rei seriem nobis scriptam reliquit, se ipsum cunctis interfusile testatur.

§. CXLIV.

Eugenius primo extremam unctionem sibi a S. Antonino conferendam recipere cunctatus.

Cum Eugenii morbus indies magis magisque ingravesceret, S. Antoninus eundem accessit accepto sacro oleo, ipsi extremæ unctionis Sacramentum administraturus. Cui intranti Eugenius erecto animo ac voce adhuc firma, quid est, inquit, adhuc sum fortis, cum aderit hora, admonitum te faciam: sive modo.

Platin. & Ciacon. de rit. Pontif. in Eug. IV. Pugnabat vicinam adversus mortem intrepidus Pater, hacque animi fortitudine corporis sui debilitatem, ac mortis proximæ

ximæ angustias velare conabatur. Ve- Sæcul. XV.
 rum statuta obitus hora appropinquante, A. C. 1447.
 irrita erat cum morte pugna; cum igitur modicum vitæ spaciū sibi superesse cognosceret, omnes, quotquot Romæ agebant, Cardinales ad suum cubile accersiri jussit, quos impavido, ac forti animo hunc in modum allocutus est.

§. CXLV.

*Morituri Eugenii verba ad
Cardinales.*

*Meum tempus, meusque dies est, Venerabi-
les amatique fratres, moriendum est Platin. in
mihi; nec naturæ legibus queror, diu vixi, vita Eug. IV
& honoratus; utinam officio meo satisfecis- Europ. c. 58.
sem, sed voluntatem magis quam opera re-
spicit Deus. Mihi Pontificatus, et si spe-
ranti, non tamen ambienti obuenit, multa
acciderunt adversa, dum Sedi præsuimus A-
postolicæ; non tamen idcirco minus acceptos
Nos Deo credimus, quia quos diligit, Deus
corrigit atque castigat, nec male esset asturus,
si cum hominibus renuit, qui cum fortunæ
varietate luctantur, sed esse arcanae caussas
ad quas nulla mortalium curiositas potest
pervenire . . . Ceterum quia jam horæ no-
stræ subripiuntur, modicunque vobiscum
ero; quia vocor ad Judicem, Regem, & Pa-
trem, testari prius volumus, testamentumque
Domini nostri JESU Christi vobis relin-
quere,*

L 2